

Οικονομικά - Εταιρικά Νέα

Χάθηκαν 36δισ από την κατανάλωση μέσα σε 7 χρόνια

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, οι καταναλωτικές δαπάνες των Ελλήνων «ψαλιδίστηκαν» κατά 36 δισ. ευρώ μέσα σε μια επταετία και πλέον η ετήσια ονομαστική κατά κεφαλήν καταναλωτική δαπάνη στην Ελλάδα είναι 12.940 ευρώ, με τον μέσο όρο στην Ευρωζώνη να φτάνει στα 21.413 ευρώ. Είναι χαρακτηριστικό ότι η ιδιωτική καταναλωτική δαπάνη φτάνει σήμερα στα 116δισ ευρώ, αντιστοιχεί στο 65% του κοινοτικού μέσου όρου των 27 και στο 60% των κρατών της ευρωζώνης. Απόκλιση υπάρχει και στον δείκτη πραγματικής κατά κεφαλήν κατανάλωσης της Eurostat στο σύνολο κατανάλωσης/οικονομίας με την Ελλάδα στο 77 έναντι 100 της ΕΕ27 και 105 των μελών της ευρωζώνης, όπως αναφέρει η ΕΣΕΕ καταγράφοντας τις τάσεις στην καταναλωτική δαπάνη.

Ο δείκτης επιχειρηματικών προσδοκιών στον κλάδο του Λιανικού Εμπορίου διαμορφώθηκε στις 85,7 μονάδες το Σεπτέμβριο του 2017 έναντι 99,6 μονάδων τον αντίστοιχο μήνα του 2016. Αναλυτικότερα:

Α' εννιάμηνο 2017/2016: -7,0% > Σεπτέμβριος 2017/2016: -14,0%

Σεπτέμβριος/Αύγουστος 2017: +1,8% Παράλληλα, οι προβλέψεις για την εξέλιξη των πωλήσεων στο επόμενο τρίμηνο - Δ' τρίμηνο 2017 - χάνουν έδαφος (στις -9 από + 4 μονάδες το ισοζύγιο).

Ραγδαία υποχώρηση μέσα σε μόλις δύο χρόνια (2015/2017) σημειώνει η μέση μηνιαία δαπάνη των ελληνικών νοικοκυριών για τις αγορές από το σούπερ μάρκετ. Ενώ, το 2015 η μέση μηνιαία δαπάνη στο σούπερ μάρκετ ήταν 280 ευρώ, στη διάρκεια του 2017 (α' τετράμηνο) ανέρχεται μέχρι στιγμής στα 239 ευρώ (-41 ευρώ).

Το διαρκώς συρρικνούμενο εισόδημα, απότοκο των αλληπάλληλων φορολογικού κυρίως χαρακτήρα επιβαρύνσεων, αποτελεί τη βασική αιτία για την «ελάφρυνση» του καλαθιού, με επακόλουθο τη μείωση τζίρου και περιθωρίου κέρδους για τις εταιρείες του κλάδου.

Σύμφωνα με την έρευνα «ShopperHood Study» (παρουσίαση σε 12ο Συνέδριο του ECR Hellas-σύνδεσμος προμηθευτών και λιανεμπόρων), οι καταναλωτές πλέον όχι μόνο πάνε λιγότερες φορές τον μήνα στο σούπερ μάρκετ (9 έναντι 10 το 2015), αλλά ξοδεύουν και λιγότερα (26,5 ευρώ το μέχρι στιγμής μέσο «καλάθι» φέτος έναντι 28 ευρώ το 2015).

Μειωμένος ο τζίρος λιανεμπορίου και προμηθευτών

Ο τζίρος του Λιανεμπορίου και των προμηθευτών υποχωρεί και εξαιτίας της υπερβολικής εστίασης του κλάδου στις προσφορές, τάση που ενισχύθηκε και μπροστά στην επιτακτικότητα κάλυψης του μεριδίου του «Μαρινόπουλου».

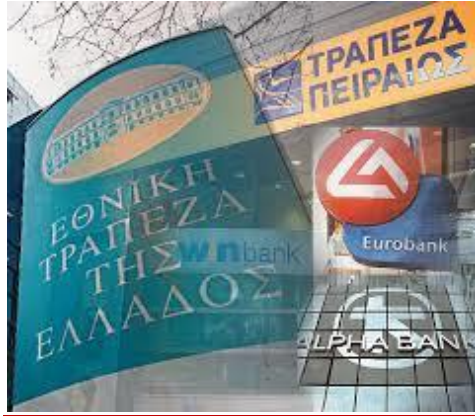
Βάσει της έρευνας, το 51% πλέον των καταναλωτών περιμένει να αγοράσει ένα προϊόν μέχρι αυτό να διατεθεί σε προσφορά, ενώ το αντίστοιχο ποσοστό το 2015 ήταν 42%.

Σε αρνητική τροχιά κινείται ο τζίρος των σούπερ μάρκετ καθώς το πεντάμηνο Ιανουαρίου -Μαΐου 2017 υπολογίζεται μείωση του κύκλου εργασιών τους κατά περίπου 5%. Όμως η κατά κεφαλήν καταναλωτική δαπάνη για τρόφιμα και μη αλκοολούχα ποτά στην Ελλάδα με 2.025 ευρώ, συγκλίνει κατά 94% με τον μέσο όρο της ευρωζώνης των 2.156 ευρώ.

Στα 2,1 δισ. ευρώ οι απώλειες στο λιανικό εμπόριο

Η σωρευτική μεταβολή του Δείκτη Κύκλου Εργασιών στο ΚΕ στο Λιανικό Εμπόριο κατά τη διάρκεια των επταμήνων (μέσος όρος μηνιαίων δεικτών) 2017/2008, καταδεικνύει μία μείωση της τάξεως του 33,5%. Ο συνολικός τζίρος επταμήνου σε απόλυτα ποσά το 2009 ήταν 6,30 δισ. ευρώ, το 2016 ήταν 4,06 δισ. ευρώ, ενώ κατ'επίσημη την αντίστοιχη περίοδο του 2017 είναι 4,19 δισ, δηλαδή 2,11 δισ. ευρώ λιγότερα.

Από τη σύγκριση των επταμήνων 2017/2016 προκύπτει αύξηση του ΔΚΕ στο Λιανικό Εμπόριο κατά 3,1%. Παρόλα αυτά και σε αντίθεση με την προαναφερθείσα ανοδική τάση, από την ετήσια σύγκριση των επταμήνων 2017/2016 ορισμένες υποκατηγορίες του Λιανικού Εμπορίου, όπως τα Τρόφιμα/Ποτά/Καπνός (-2,2%), τα Φαρμακευτικά/Καλλυντικά (-2,2%) και τα Πολυκαταστήματα (- 0,6%) σημειώνουν υποχώρηση του κύκλου εργασιών τους.

PWC: Οι 5 βασικές κατηγορίες των δανειοληπτών που κοκκινίζουν

Σύμφωνα με έρευνα της PWC, 5 είναι οι βασικές κατηγορίες των κατόχων κόκκινων δανείων (NPLs), με τους περισσότερους κατόχους κόκκινων δανείων να είναι οι λεγόμενοι «νοικοκύρηδες». Πρόκειται για δανειολήπτες που αντιστοιχούν σε ποσοστό άνω του 50% των οφειλετών και οι οποίοι θέλουν να πληρώσουν, αλλά αντικειμενικά δεν μπορούν.

Όπως αναφέρει η PWC, η κατηγορία αυτή των οφειλετών θα κρίνει την επιτυχή αναδιάρθρωση των κόκκινων δανείων που φαίνεται να επιταχύνεται μετά τη δημιουργία των οκτώ νέων πλατφορμών διαχείρισης κόκκινων δανείων (NPLs).

Σύμφωνα με τον Κώστα Μητρόπουλο, εντεταλμένο σύμβουλο της PwC, εφόσον η ελληνική αγορά ακολουθήσει την πορεία της ιταλικής και της ισπανικής αγοράς χαρτοφυλακίων, δάνεια ύψους περίπου 25 δισ. ευρώ, από σύνολο 107 δισεκατομμυρίων, είναι πιθανό να αλλάξουν χέρια μέχρι το 2020.

Για την επίτευξη αυτή του στόχου, χρειάζεται μια καλή αξιολόγηση και τμηματοποίηση του χαρτοφυλακίου με βάση τις επιμέρους «φυλές» των οφειλετών.

- **Εκτός από τους «νοικοκύρηδες»,** που αντιστοιχούν σε περισσότερο από το 50% των δανειζομένων, υπάρχουν άλλες τέσσερις κατηγορίες οφειλετών-κατόχων κόκκινων δανείων. Πρόκειται για τους:
 - **«Περιστασιακά πληρώνοντες»,** δηλαδή τους οφειλέτες που έχουν τη δυνατότητα, θέλουν να εξοφλήσουν την οφειλή τους και περιστασιακά καταβάλλουν κάποιες δόσεις τους. Στην κατηγορία αυτή ανήκει περίπου το 5% των κατόχων κόκκινων δανείων.
 - **«Αναποφάσιστους»,** δηλαδή εκείνους τους οφειλέτες που δεν έχουν αποφασίσει αν θα εξοφλήσουν ή όχι τις οφειλές τους. Η κατηγορία περιλαμβάνει το 15% του συνόλου των οφειλετών.
 - **«Περιθωριακούς»,** που ούτε θέλουν αλλά και ούτε οικονομικά μπορούν να εξυπηρετούν τα δάνειά τους. Πρόκειται για οφειλέτες οι οποίοι καλούν τους δανειστές ή τους κλητήρες επίδοσης αποφάσεων να «πάνε να τα πάρουν όλα», είτε από την επιχείρηση ή το σπίτι τους.
 - **«Στρατηγικούς κακοπληρωτές»,** αυτούς δηλαδή που έχουν τη δυνατότητα και δεν θέλουν να πληρώσουν και αντιστοιχούν περίπου στο 10% των οφειλετών.

Κάθε μία από τις προαναφερόμενες ομάδες οφειλετών απαιτεί ειδικό χειρισμό. «Αν διαβάσει το χαρτοφυλάκιο με αυτόν τον τρόπο η τράπεζα, γρήγορα θα κινηθεί για αναδιάρθρωση ή πώληση δανείων και για νομικές ενέργειες ή για οριστική διαγραφή», λέει ο κ. Μητρόπουλος.

Σε ό,τι αφορά το θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση των NPLs, αυτό δεν έχει ελεγχθεί πλήρως στην πράξη. Καθώς η αγορά αναπτύσσεται και οι ανακτήσεις θα επιταχύνονται, θα εντοπιστούν πιθανά προβλήματα. Τότε, κατά τον κ. Μητρόπουλο, θα πρέπει να γίνουν απόλυτα εστιασμένες βελτιώσεις. Δύο όμως περιοχές θα μπορούσαν να διορθωθούν από τώρα.

Πρώτον, η κατάργηση της δυνατότητας ανακοπής πλειστηριασμού από άλλον πιστωτή και η αντικατάστασή της από εκ των υστέρων διαιτησία, ώστε να επιταχυνθούν οι πλειστηριασμοί.

Δεύτερον, η με νόμο διαγραφή των πρώτων 5.000 ευρώ σε κάθε ανασφάλιστο μη εξυπηρετούμενο δάνειο λιανικής τραπεζικής, γεγονός που θα μειώσει πολύ σημαντικά τον αριθμό των μικροοφειλετών, χωρίς ουσιαστική βλάβη για τις τράπεζες. Σημειώνεται ότι η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει το 30% των δανειζομένων, το υπόλοιπο των οποίων αντιστοιχεί μόλις στο 0,5% του υπολοίπου των NPLs.

Εκτός όμως από τη διαγραφή των δανείων χαμηλού υπολοίπου, το στέλεχος της PwC συνιστά την απαλλαγή του χαρτοφυλακίου τους από:

Συνέχεια....

- Τους νεκρούς (κυριολεκτικά και μεταφορικά) πελάτες, που αντιστοιχούν περίπου στο 0,5% των πελατών και στο 10% των υπολοίπων.
- Τα δάνεια που έχουν ήδη οδηγηθεί σε νομική επίλυση και αντιστοιχούν σε περίπου 20% των πελατών και 50% υπολοίπων.

Μένει επομένως η διαχείριση κόκκινων δανείων ύψους περίπου 40 δις. ευρώ, για τα οποία σήμερα όλες οι τράπεζες επεξεργάζονται στρατηγικές τμηματοποίησης του χαρτοφυλακίου τους.

Αναφερόμενος στην εμπειρία του ως επικεφαλής της PQH, ο κ. Μητρόπουλος λέει ότι η προσπάθεια για την τμηματοποίηση του χαρτοφυλακίου ήταν μια πολύ σημαντική άσκηση για να καταλάβει η επιχείρηση το εύρος και το είδος των NPLs που έχει ν' αντιμετωπίσει, καθώς και τον τρόπο διαχείρισης των περιουσιακών στοιχείων προς πώληση.

Spiegel: Η Ευρωπαϊκή κρίση είναι πολύ βαθύτερη από ότι πιστεύουμε

"Η ευρωπαϊκή κρίση είναι βαθύτερη από ό,τι νομίζουμε. Μόνο συγκεκριμένες προτάσεις και μεγάλες ιδέες μπορούν να σώσουν, την ευρισκόμενη σήμερα σε αντιδημοκρατική φάση, Ευρωπαϊκή Ένωση. Η καγκελάριος Μέρκελ πρέπει να δράσει. Ας ελπίσουμε ότι θα ξεπεράσει την προσεκτική προσέγγιση της και θα αντιληφθεί ποια ιστορική ευκαιρία της δίνεται. Κρατά τα κλειδιά της Ευρώπης στα χέρια της. Μπορεί πραγματικά, μαζί με τον Εμανουέλ Μακρόν, να επανεξετάσει αυτήν τη χαμένη στον εαυτό της Ευρώπη, να την επανεφεύρει και να την οργανώσει δημοκρατικά. Έχει απαλλαγεί από τον μεγάλο αντιευρωπαίο της κυβέρνησής της, τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Ο νέος αντιευρωπαίος Κρίστιαν Λίντνερ (σ.σ. ο πρόεδρος του Φιλελεύθερου Κόμματος της Γερμανίας / FDP) δεν πρέπει να υποσκάπτει τα θεμέλια της δημοκρατικής τάξης με την ολέθρια αυστηρή πολιτική της λιτότητας" γράφει, μεταξύ άλλων, σε άρθρο του ο Γκέοργκ Ντίτς, αρθρογράφος του Spiegel online. "Η ίδια η Ευρώπη έχει καταστεί μια διφορούμενη έννοια, είναι κενή, άνευ περιεχομένου, επειδή τα σχέδια, οι αξίες, οι πεποιθήσεις, είναι όλα τόσο ασαφή και αμφιλεγόμενα, επειδή η ήπειρος βρίσκεται λιγότερο σε μια από τις συνήθεις κρίσεις της και περισσότερο σε μια τελική θύελλα από χαλάζι, σε μια ορμητική αναστροφή της ιστορίας, που ανοίγει πληγές οι οποίες ανάγονται σε 100, 200, 500 χρόνια στο παρελθόν. Τι άλλο μπορεί να σημαίνει -σε συνάρτηση με αυτά- το γεγονός ότι το Φιλελεύθερο Κόμμα της Γερμανίας (FDP), τόσο στη διάρκεια του προεκλογικό αγώνα, αλλά και τώρα κατά τις διαπραγματεύσεις (για τον σχηματισμό κυβέρνησης), εμφανίζεται ως ευρωπαϊκό κόμμα, ενώ υποστηρίζει μια πολιτική η οποία οδήγησε κατά τον Εμανουέλ Μακρόν στα πρόθυρα ενός ευρωπαϊκού "εμφυλίου πολέμου"; Η σκληρή, άκαμπτη, ανόητη γερμανική πολιτική της αυστηρής λιτότητας είναι το καθοριστικό γεγονός εξ αιτίας του οποίου μπορεί να διαλυθεί η Ευρώπη" συνεχίζει ο αρθρογράφος του γερμανικού περιοδικού. "Αυτό που αποδεικνύεται σε κάθε περίπτωση στην κρίση της Καταλονίας είναι ότι η Ευρώπη ως οικονομική και νομισματική Ένωση έχει φτάσει στον τέλος της. Ήταν μια ιδέα / μια σύλληψη του ψυχρού πολέμου, η οποία μετά το 1989 περιήλθε σε τέλμα και δεν μεταρρυθμίστηκε ριζοσπαστικά ποτέ, δηλαδή δεν εκδημοκρατικοποιήθηκε. Για κάτι τέτοιο είναι πιθανόν πολύ αργά, τουλάχιστον με τη σημερινή της μορφή, διότι ακριβώς εκείνες οι χώρες, οι οποίες εντάχθηκαν βιαστικά μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου, αποδεικνύονται ως μια αντιδραστική ομάδα. Εδώ και καιρό όμως η δημοκρατία στην Ευρώπη ακυρώνεται ντε φάκτο από την ίδια, όπως συνέβη στην πράξη στην περίπτωση της Ιταλίας και της Ελλάδας, όπου παρενέβη στα κυριαρχικά δικαιώματά τους και απαίτησε την αντικατάσταση εκλεγμένων κυβερνήσεων προκειμένου να εφαρμοστούν τα οικονομικά μέτρα, ενώ την ίδια ώρα αρνείται ρητά να λάβει, έστω και μερικώς, μέτρα κατά της Ουγγαρίας και της Πολωνίας, Τσεχία θα προστεθεί σύντομα σε αυτές, εκεί όπου δηλαδή παραβιάζονται θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα και υποδαυλίζεται το μίσος ειδικά κατά των Εβραίων και των Μουσουλμάνων;

Συνέχεια...

Η Ευρώπη, λοιπόν, διαθέτει στην πράξη λίγο υλικό πάνω στο οποίο μπορεί να χτίσει, στον δε τομέα των ιδεών λείπει εντελώς το ιδεολογικό πλαίσιο ή το σχέδιο. Σε Δύση και Ανατολή βρίσκεται αυτή την στιγμή υπό υπαρξιακή πίεση: Η Ευρωπαϊκή Ένωση απέδειξε σαφώς στην περίπτωση της Ισπανίας ότι οι δημοκρατικές προσπάθειες δεν έχουν καμιά πιθανότητα και τα συμφέροντα των εθνικών κρατών είναι εκείνα τα οποία έχουν προτεραιότητα. Και ενδιάμεσα υπάρχει ένα κενό. Ο Εμανουέλ Μακρόν είναι επί του παρόντος "ο τελευταίος επιζών" στην Ευρώπη. Λέει το προφανές χωρίς το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει μια σταθερή και αλληλέγγυα Ευρώπη, ότι δηλαδή απαιτείται ένα πραγματικά ευρωπαϊκό εκλεγμένο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ένας κοινός προϋπολογισμός και ένας Ευρωπαϊός υπουργός Οικονομικών. Ο Γιούργκεν Χάμπερμας προσδιόρισε τον Μακρόν ως τον μοναδικό παίκτη που παρουσιάζει ένα σχέδιο το οποίο μόνον αυτό θα καταστήσει δυνατό να αντιμετωπίσει η Ευρώπη τα θέματα του μέλλοντος" επισημαίνει, στη συνέχεια, το άρθρο του Spiegel. Ο Γερμανός αρθρογράφος καταλήγει συμπεραίνοντας ότι "αυτή είναι η στιγμή για τις μεγάλες ιδέες, για συγκεκριμένες πρωτοβουλίες. Ο Μακρόν δείχνει την κατεύθυνση: Συζητήσεις των πολιτών, ανταλλαγή απόψεων για το τι ήταν και είναι, για το τι θα μπορούσε να γίνει αυτός ο μεγάλος χώρος πολιτισμού από τον Βόρειο Πόλο μέχρι τη Βόρεια Αφρική, για το πως θα ανακαλυφθεί και θα ξαναγίνει η Μεσόγειο ένας τόπος πολιτισμού, όπως ήταν στο παρελθόν, και όχι τόπος θανάτου όπως είναι σήμερα. Το θέμα είναι οι γέφυρες και η κίνηση, το θέμα είναι να εφεύρουμε νέες κοινωνικές σχέσεις οι οποίες θα σώσουν τις παλιές. Υπάρχουν τόσο πολλά, τα οποία περιμένει και ελπίζει κανείς από την Ευρώπη, ως το εργαστήριο της εποχής μας, εμπλουτισμένα και με την γνώση του παρελθόντος. Η τοπικά και αστικά οργανωμένη Ευρώπη έχει υπάρξει στο παρελθόν, σχετίζεται με την εποχή της Αναγέννησης, τότε που οι πόλεις-κράτη έγιναν τόποι προστασίας και γνώσης. Από την κρίση, η οποία είναι βαθύτερη από όσο τη νομίζουμε, μπορεί λοιπόν να δημιουργηθεί κάτι καλό και κάτι νέο. "Είναι καιρός για δημοκρατική δράση" είπε πρόσφατα στο Spiegel, ο Εμανουέλ Μακρόν. Είναι λοιπόν καιρός για θάρρος, διορατικότητα και δημοκρατικούς ήρωες. Όλα τα άλλα δεν έχουν νόημα. Οι αντιδράσεις για τα γεγονότα στην Καταλονία, όμως, από τον εκπρόσωπο της κ. Μέρκελ, τον Στέφεν Ζάμπερτ, μέχρι τον κ. Γιούνκερ -και δυστυχώς ακόμα και από τον κ. Μακρόν- οι οποίοι στάθηκαν στην πλευρά της άποψης "συνεχίζουμε έτσι όπως πριν", είναι μια μοιραία οπισθοδρόμηση".

Αλμα 448% στα προ φόρων κέρδη τριμήνου ανακοίνωσε η HSBC

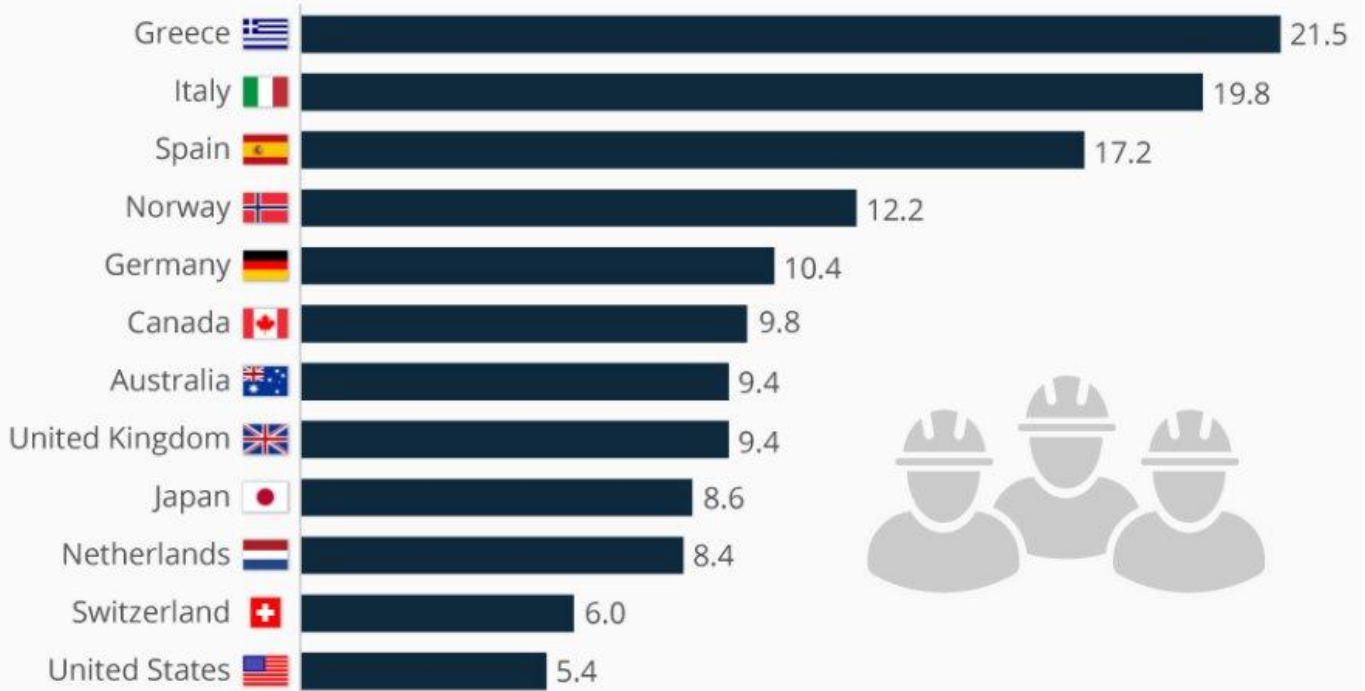
Αλμα 448% στα προ φόρων κέρδη της τρίτου τριμήνου σε ετήσια βάση ανακοίνωσε η HSBC, η μεγαλύτερη τράπεζα της Ευρώπης. Τα προ φόρων κέρδη της τράπεζας ανήλθαν σε 4,62 δις. δολάρια, έναντι των 843 εκατ. δολαρίων την αντίστοιχη περυσινή περίοδο. Τα προσαρμοσμένα έσοδα ήταν αυξημένα κατά 3% σε ετήσια βάση, στα 13 δις. δολάρια.

«Διατηρήσαμε μια καλή δυναμική το γ' τρίμηνο» δήλωσε ο διευθύνων σύμβουλος της HSBC, Stuart Gulliver σε ανακοίνωσή του. «Το διεθνές δίκτυό μας συνέχισε να αποφέρει ισχυρή ανάπτυξη το γ' τρίμηνο και η στροφή μας στην Ασία οδηγεί σε υψηλότερες αποδόσεις και ανάπτυξη του δανεισμού, ιδιαίτερα στο Χονγκ Κονγκ».

Greece's shadow economy is worth one-fifth of its GDP

Where Shadow Economies Are Well Established

Shadow economy as a percentage of GDP in selected countries (2017)*

Shadow economy is the part of an economy involving goods and services which are paid for in cash, not declared for tax and therefore not actually part of the GDP